20. Jólaklokkan aftur ringir (155)

K. Olsen, 1972

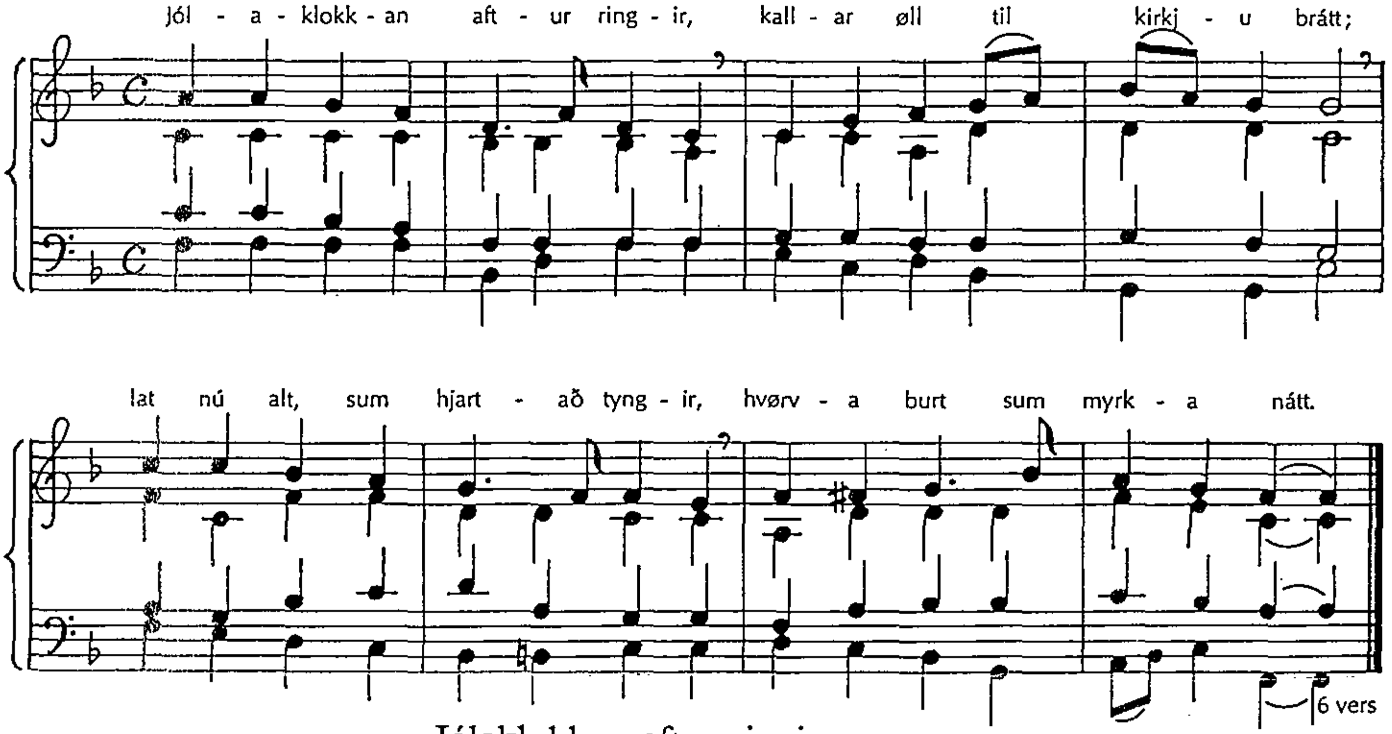

Jólaklokkan aftur ringir,
kallar øll til kirkju brátt;
lat nú alt, sum hjartað tyngir,
hvørva burt sum myrka nátt.

2. Stjørnur yvir okkum lýsa
bjart sum hina jólanátt,
vilja okkum vegin vísa
til Várharra ljósa slott.

3. Jesusbarnið føtt í fjósi
barnaeygað sær so bjart,
jólaboðið, jólaljósið
treingja gjøgnum hjartað hart.

4. Gongur tú á trongum vegi,
bangnir tankar treingja inn,
einki kann sum jólagleði
lýsa upp títt myrka sinn.

5. Hoyr hin væna einglasongin
ljóða við hvørt klokkuslag,
tá skal vónin lætta veingin
rætt sum fyrsta jóladag.

Jakob Jakobsen.